



ת"פ 31473/12/12 - סלע בני נגד דוד ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 31473-12-12 מדינת ישראל נ' ישראל
תיק חיצוני: 03440201102544

בפני כב' השופט יובל ליבדרו
המבקש: סלע בני
נגד

המשיב/הנאשם:
דוד ישראל
המשיבה הפורמאלית: מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת המבקש, שהוא המתלונן בתיק שבכותרת (ע.ת. 2), לאכוף על הנאשם לשלם את תשלום הפיצויים שנפסקו לטובתו במסגרת הליך פלילי שנוהל כנגד הנאשם בתיק שבכותרת וזאת באמצעות פקודת בזיון בית המשפט (להלן: "הפקודה").
2. דינו של הנאשם בתיק שבכותרת נגזר ביום 05.02.2013, במסגרתו הושת עליו, בין היתר, עונש של פיצוי בסך 3,000 ₪ לטובת המבקש, שישולם תוך 10 חודשים. דא עקא, כעולה מהבקשה, הנאשם טרם שילם את הפיצוי בו חויב לטובת המבקש.
3. האם הפקודה היא הפלטפורמה המתאימה כדי לאכוף על הנאשם לשלם את חובו בגין הפיצוי שהשית עליו בית המשפט במסגרת גזר הדין הפלילי, זוהי השאלה שבמוקד החלטה זו.
4. ברע"א 3888/04 מלכאל שרבט נ' שלום שרבט ואח' (פורסם בנבו), קבע בית המשפט העליון כי סעיף 6 לפקודה המסמך את בית המשפט לאכוף אדם לציית לצו שניתן על ידו נושא הוא אופי מיוחד, המהווה הליך אכיפה קיצוני, שיוזם, שהשימוש בו יעשה בין היתר רק לאחר ששאר ההליכים האחרים לאכיפת הצו נבחנו או מוצו. כן נקבע כי אין להזדקק להליך שכזה כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית:

"בית-משפט זה, בשורה ארוכה של פסקי-דין, ראה בהליך לפי סעיף 6 לפקודה הליך המצוי בתחום הדמדומים שבין הליך אזרחי "רגיל" להליך פלילי. ההליך נושא אופי



מיוחד, באשר אינו מטיל אחריות פלילית, אך הוא גם אינו הליך אזרחי "טהור" במובנו הרגיל... הליך הביזיון נחשב הליך אכיפה קיצוני מאחר שהסנקציה בעקבותיו - קנס או מאסר - עשויה להיות קשה ופוגעת, ולכן מקובל לראות בו הליך שיורי, לאחר שההליכים האחרים האפשריים נבחנו או מוצו. פסיקתו של בית-משפט זה חזרה והדגישה כי השימוש בכלי אכיפת זה שפגיעתו עשויה להיות קשה צריך להיות מוגבל רק למקרים מתאימים, וכי אין להיזקק להליכי ביזיון בית-המשפט כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית (ראו: ע"פ 519/82 גרינברג נ' מדינת ישראל [4], בעמ' 192; בג"ץ 490/82 הנ"ל [1], בעמ' 586; ע"א 228/63 עוז נ' עזר [5], בעמ' 2550).

כן ראו רע"פ 7148/98 ארנון עזרא נ' יעל זלזניאק ואח' (פורסם בנבו).

5. האחריות על גביית תשלום חובות לרבות חובות שנוצרו מאי תשלום פיצוי או קנס בהליך הפלילי הוטלה בחוק על המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (להלן: "המרכז לגביית קנסות"). בדברי ההסבר להצעת חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1994 נאמר כי: **"עקב אי הצלחתם של המנגנונים הקיימים לגבות קנסות, במיוחד כאשר מדובר בקנסות שאינם גבוהים ושגבייתם כרוכה בהפעלת מנגנון יקר, שהופך את הגביה ללא כדאית מבחינה כלכלית, והיות וממדי התופעה של אי תשלום קנסות פוגעת באכיפת החוק, מוצע להקים במסגרת הנהלת בתי המשפט מרכז שתפקידו יהיה לגבות קנסות וכן תשלומים אחרים הכרוכים בהליך המשפטי..."** (דגש לא במקור, י"ל)

סעיף ההגדרות בחוק המרכז לגביית קנסות (סעיף 1 לחוק) מונה את סוגי החובות שבאחריות טיפולו של המרכז לגביית קנסות ובין היתר חוב שנוצר כתוצאה מאי תשלום פיצוי שנקבע במסגרת ההליך הפלילי (סעיף 1(6) לחוק המרכז לגביית קנסות). במסגרת החוק ניתנו למרכז לגביית קנסות הסמכויות והכלים הראויים לגביית החובות לרבות הטלת הוצאות וריבית פיגורים.

6. הנה כי כן, קיימת דרך אחרת שהמחוקק קבע על מנת לאכוף את תשלום הפיצויים שמקורו בהליך פלילי, והיא באמצעות המרכז לגביית קנסות.

כאשר נאשם בהליך פלילי אינו משלם את הפיצוי לנפגע עבירה עובר אם כן הטיפול בגביית החוב למרכז לגביית קנסות ועל המבקש לפנות אל המרכז לגביית קנסות לבירור באשר למצב גביית החוב.

7. בשולי ההחלטה אוסיף כי הגם שחלוף הזמן מאז שהיה על הנאשם לשלם את הפיצוי למבקש (היה צריך לשלם את הפיצוי עד ליום 10.12.2013) רובץ לפתחו של הנאשם, השיהוי בהגשת הבקשה לאכיפה על ידי המבקש (בחלוף כ-5 שנים) מקשה אף הוא לקבל את הבקשה להשתמש בצו הקיצוני לפי הפקודה.

כן אציין כי נתתי דעתי לעמדת המשיבה הפורמלית אשר עמדה אף היא על דרך הפעולה המקובלת



במקרה שכזה, דהיינו באמצעות המרכז לגביית קנסות.

8. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.
9. יחד עם האמור ובשל הזמן שחלף מאז מתן גזר הדין אני מורה למזכירות להעביר את הבקשה ואת ההחלטה למרכז לגביית קנסות.
10. המזכירות תעביר העתק מן ההחלטה לצדדים ולמבקש.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ט, 11 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.